

Publicerad 2007-04-08 09:51 av sabina stark

Min son är autistisk och utvecklingsstörd. Och har inget liv eller framtid enligt samhälletsramar.

Min son passar inte in i samhälletsramar

ögonen lyste upp mitt sovrum
du stod vid min säng hela du utstrålade liv
du är så levande

du hoppade högt
klappade på dina ben av glädje

och sa hej, hej
mamma vakna

kunde inte hålla tårarna tillbaka
han får mig att känna mig
totalt överfylld

mitt hjärta håller på att spricka
när jag tittar in i hans lysande
blåa ögon

han har inget liv och ingen
framtid enligt samhälletsramar

men han är mer levande och lycklig
än någon jag känner

han bara är
är han glad då lyser han
är han ledsen då gråter han
är han arg så skriker han

jag har mycket att lära mig av denna
vackra själ

jag har hela tiden tänkt att det bara är jag
som har mycket att lära honom

men det är han som har mycket
att lära mig

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren sabina stark med Poeter.se id #10778 innehar upphovsrätten